

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 104/25

Luxembourg, 1. avgust 2025

Sodba Sodišča v zadevi C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Nogomet: Sodišče med drugim klubom in igralcem podeljuje pravico, da dosežejo učinkovit sodni nadzor nad arbitražnimi odločbami, ki jih izda Mednarodno športno razsodišče

Sodišča držav članic morajo imeti možnost opraviti poglobljen nadzor nad skladnostjo teh odločb s temeljnimi pravili prava Unije

Na področju nogometa, kot pri veliko športih, predložitve sporov arbitraži na splošno ni prostovoljno sprejeta, ampak jo mednarodna združenja, kot je Fédération internationale de football association (FIFA) (Mednarodna zveza nogometnih združenj, v nadaljevanju: FIFA) športnikom in klubom naložijo enostransko.

V teh okoliščinah je nujno, da uporaba arbitraže ne ogroža pravic in svoboščin, ki so s temeljnimi pravili prava Unije zagotovljene športnikom, klubom in, splošneje, vsaki osebi, ki se ukvarja s profesionalnim športom ali ki opravlja gospodarsko dejavnost, povezano s tem športom. Zato je Sodišče danes razsodilo, da morajo biti nacionalna sodišča pooblaščenca, da na predlog pravnega subjekta ali celo po uradni dolžnosti opravijo poglobljen pravni nadzor nad skladnostjo arbitražnih odločb športnega arbitražnega razsodišča (CAS) z javnim redom Unije.

Poleg tega, čeprav nacionalni predpisi ali predpisi, ki izvirajo iz športne zveze, nacionalnim sodiščem preprečujejo izvajanje njihovih pristojnosti, imajo ta sodišča obveznost, da opustijo uporabo teh predpisov.

Belgijski klub, Royal Football Club Seraing (RFC Seraing), je leta 2015 sklenil finančne pogodbe z malteško družbo Doyen Sports, ki so določale prenos dela ekonomskih pravic nekaterih od njegovih igralcev na zadnjenavedeno družbo. Ker je FIFA menila, da take pogodbe kršijo prepoved imetništva ekonomskih pravic igralcev s strani tretjih oseb, je klubu naložila več sankcij, in sicer prepoved registracije novih igralcev za več obdobj in globo. Te sankcije je potrdilo razsodišče CAS, ki je svetovni organ za reševanje sporov na področju športa, nato pa švicarsko zvezno sodišče.

Klub RFC Seraing je izpodbijal skladnost pravil FIFE s pravom Unije, nato pa se je obrnil na belgijska sodišča. Sodišča, ki so meritorno odločala, so menila, da je odločba, ki jo je izdalo razsodišče CAS, dokončna in je postala pravnomočna ter da torej tega vprašanja skladnosti niso mogla ponovno preučiti. Belgijsko Cour de cassation (kasacijsko sodišče) se je odločilo Sodišču postaviti vprašanje za predhodno odločanje. V bistvu ga je vprašalo, ali je glede na pravo Unije sprejemljivo, da je nacionalnim sodiščem na podlagi načela pravnomočnosti preprečeno izvajati nadzor nad arbitražno odločbo, ki jo je izdalo razsodišče CAS in jo je potrdilo švicarsko zvezno sodišče, to je sodišče tretje države, ki nima možnosti Sodišču postaviti vprašanja za predhodno odločanje.

Sodišče je razsodilo, da **so** nacionalna pravila, ki pravnomočnosti priznavajo tak obseg, **v nasprotju s pravom Unije**. Z uporabo takih pravil se namreč posameznikom **odvzame** možnost, da bi pri sodiščih držav članic dosegli **učinkovit sodni nadzor** nad tako arbitražno odločbo.

Konkretnije, Sodišče najprej opozarja, da posamezniki načeloma lahko uporabijo arbitražo, vendar dodaja, da če se

ta arbitraža v Uniji začne izvajati, je nujno zagotoviti njeno skladnost s pravosodno strukturo Unije in spoštovanje javnega reda Unije.

Dalje, Sodišče ugotavlja, da je bila v obravnavanem primeru odločba razsodišča CAS izdana na podlagi arbitražnega mehanizma, ki ga je enostransko naložila mednarodna športna zveza (FIFA), kot je pogosto v sporih, povezanih s športom.

Iz tega razloga je Sodišče razsodilo, da **mora biti** za odločbe, ki jih izda razsodišče CAS – da bi se zagotovilo učinkovito sodno varstvo športnikov, klubov in drugih posameznikov, na katere se lahko nanaša izvajanje gospodarske dejavnosti, povezane s športom, na ozemlju Unije – **možno, da so predmet učinkovitega sodnega nadzora**. Čeprav je ta nadzor lahko veljavno omejen, da se upoštevajo posebnosti arbitraže, mora posameznikom vsekakor omogočati, da dosežejo poglobljen sodni nadzor nad **skladnostjo teh odločb z načeli in določbami javnega reda Unije**. Poleg tega mora biti mogoče doseči sprejetje začasnih odredb in **pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe**.

Nazadnje, kadar gre za kršitev pravil o konkurenci ali svobode gibanja, morajo imeti zadevni posamezniki možnost, da od navedenih sodišč zahtevajo, ne le da ugotovijo to kršitev in naložijo povračilo škode, povzročene s to kršitvijo, ampak tudi, da odredijo, da se preneha ravnanje, ki pomeni navedeno kršitev.

Sodišče poleg tega dodaja, da **mora** nacionalno sodišče **na podlagi lastne pristojnosti opustiti uporabo vseh nacionalnih predpisov ali predpisov, ki izvirajo od športne zveze, ki pomenijo oviro za tako učinkovito sodno varstvo posameznikov**.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 43032793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 22964106.

[Tukaj](#) bo na voljo videoposnetek z razlago Sodišča Evropske unije glede sodbe.

Ostanite povezani!

